

“Bidden zonder ophouden, van de vroeg morgen tot de late avond”

Het echte gebed, dat de hele
persoon in beslag neemt, wordt
niet zozeer bevorderd door de
eenzaamheid van de woestijn
als door inkeer in jezelf. (De
Voor, 460)

26 oktober

Voor sommigen is dit alles misschien
bekend, voor anderen nieuw. Voor
allen is het moeilijk. Ikzelf zal tot aan

mijn laatste snik blijven preken dat het absoluut noodzakelijk is, dat we een geest van gebed hebben, altijd, in welke situatie dan ook, in de meest uiteenlopende omstandigheden, want God laat ons nooit in de steek. Het is niet christelijk de vriendschap van God alleen te zien als een uiterst redmiddel. Is het soms normaal, dat we mensen van wie we houden, negeren en minachten? Zeker niet. Onze woorden, verlangens, gedachten gaan voortdurend uit naar onze geliefden; het is net een blijvende aanwezigheid. Zo moet het ook zijn met God.

Dit zoeken naar de Heer maakt van onze hele dag één intiem en vertrouwelijk gesprek. Ik heb het gezegd, ik heb het heel vaak geschreven en ik wil het best nog eens herhalen, omdat de Heer —met zijn voorbeeld— ons laat zien dat dit het juiste gedrag is: bidden zonder ophouden, van de vroege morgen tot

de late avond en van de late avond
tot de vroege morgen. Als alles op
rolletjes gaat: dank U, God! Als er een
moeilijk ogenblik is: Heer, laat me
niet alleen! En deze God,
zachtmoedig en nederig van hart (Mat
11, 29), zal onze smeekbeden niet
vergeten en zal ook niet
onaangedaan blijven, want Hij heeft
ons verzekerd: *Vraagt en u zal
gegeven worden; zoekt en gij zult
vinden; klopt en er zal worden
opengedaan* (Luc 11, 9).

Vrienden van God, 247

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-nl/dailytext/bidden-zonder-ophouden-van-de-vroege-morgen-tot-de/>
(22-3-2026)